Dosarul nr. 4r-4936/2025 Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
4-25083428-02-4r-04122025 Judecător: Lilia LUPAȘCO

D E C I Z I E
În numele Legii

07 mai 2026 **mun. Chișinău**

COLEGIUL PENAL AL CURȚII DE APEL CENTRU
Având în componența sa:
Președintele ședinței: Marcel JUGANARI
Judecători: Adrian CERBU și Marcel POPESCU

A judecat în ordine de recurs, în lipsa participanților la proces, recursul agentului constatator din cadrul Inspectoratului De Poliție Buiucani al DP mun. Chișinău, Tatiana ROIC declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 08 octombrie 2025, în cauza contravențională în baza procesului-verbal cu privire la contravenție din 04 iunie 2025 în privința cet. Lidia RUSU, în baza art. 63 alin. (1) Cod contravențional.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:
- în procedura instanței de fond, de la 12.06.2025 până la 08.10.2025;
- în procedura instanței de recurs de la 04.12.2025 până la 07.05.2026.
Procedura de înștiințare legală executată.

Verificând legalitatea Hotărârii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Centru-

C O N S T A T Ă:

1. Conform procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 477852 din 04 iunie 2025, încheiat de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Buiucani al Direcției de poliție a mun. Chișinău, Tatiana ROIC, Lidia RUSU a fost învinuită în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 63 alin. (1) Cod contravențional, pentru faptul că, la 10 mai 2025, ora 23:11, pe *****, mun. Chișinău, a manifestat în procesul de educație minorei *****, a.n. *****, ceea ce a generat perturbări în starea emoțională a acesteia, totodată acțiunile educative aplicate au contribuit apariția unui conflict și la instalarea unei stări de neînțelegere între copil și mama sa, astfel, ignorând prevederile Legii nr. 218 din 24 octombrie 2008.

2. Conform art. 395 Cod contravențional, cauza contravenţională şi materialele anexate, împreună cu procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI06 477852, au fost expediate în instanţa de judecată, conform competenței spre

examinare în fond la Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani).

3. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 08 octombrie 2025, procesul contravenţional intentat în privința Lidiei RUSU, învinuită în comiterea contravenției prevăzută de art. 63 alin. (1) Cod contravenţional a fost încetat pe motivul că nu există faptul contravenției.

4. Hotărârea nominalizată a fost atacată cu recurs de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului De Poliție Buiucani al DP mun. Chișinău, Tatiana ROIC prin care a solicitat casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 08 octombrie 2025, cu emiterea unei noi hotărâri prin care prezenta cauză să fie trimisă la rejudecare.

În susținerea recursului a fost menționat că probele prezentate de către agentul constatator în materialele dosarului contravențional sunt suficiente pentru a stabili vinovăția cet. Lidia RUSU și atragerea acesteia la răspundere conform Legii, având în vedere că acțiunile părintelui au condus la faptul că minora a apelat la serviciul unic de urgență 112, situația creată urmează a fi apreciată ca rezultat al comportamentului negativ al acesteia.

În cererea de recurs a mai fost menționat că agentul constatator a ținut cont de toate circumstanțele cazului, iar alte careva argumentări sau probe suplimentare, în cadrul examinării, au fost prezentate de către Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului. Totodată, în urma verificărilor efectuate, reprezentanții direcției au constatat că cet. Lidia RUSU urmează a fi atrasă la răspundere conform prevederilor legislației în vigoare. în temeiul art. 63 alin. (1).

5. Conform art. 471 alin. (1)-(2) Cod contravențional, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. Instanța de recurs fixează data examinării recursului și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.*

Colegiul penal, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziţiei generale din art. 471 alin.(1) Cod contravențional, a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

6. Analizând și apreciind motivele invocate în recurs, în cumul cu materialele cauzei și prevederile legale pertinente, Colegiul penal conchide că, recursul declarat este nefondat şi pasibil de a fi respins, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 473 alin. (1) pct.1) lit. c) Cod contravențional, *după examinarea recursului, instanţa de recurs respinge recursul și menţine hotărârea atacată, dacă acesta este nefondat.*

Cu titlu de principiu, instanța de recurs relevă că domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală”, în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a *cauzelor Ziliberberg contra Moldovei, hotărâre din*

01 februarie 2005, §35 și Anghel contra României, hotărâre din 04 octombrie 2007, §52, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Verificând legalitatea, obiectivitatea și corectitudinea hotărârii contestate, în raport cu motivele invocate de recurent, Colegiul penal constată lipsa temeiurilor de fapt și de drept, de casare a acesteia, având în vedere că, la adoptarea soluției instanța de fond a ținut cont de rigorile art. 458 alin. (1) Cod contravențional, care prevede că, *examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: lit. a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; lit. b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; lit. c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; lit. d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; lit. e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; lit. f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.*

7. Instanța de recurs reține că potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 477852 din 04 iunie 2025, încheiat de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Buiucani al Direcției de poliție a mun. Chișinău, Tatiana ROIC, Lidia RUSU a fost învinuită în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 63 alin. (1) Cod contravențional, pentru faptul că, la 10 mai 2025, ora 23:11, pe *****, mun. Chișinău, a manifestat în procesul de educație minorei *****, a.n. *****, ceea ce a generat perturbări în starea emoțională a acesteia, totodată acțiunile educative aplicate au contribuit apariția unui conflict și la instalarea unei stări de neînțelegere între copil și mama sa, astfel, ignorând prevederile Legii nr. 218 din 24 octombrie 2008.

Conform art. 7 Cod contravențional, *persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.*

Conform art. 442 alin. (1) Cod contravențional, *procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.*

Conform art. 440 alin. (1) Cod contravențional, *constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluționare.*

Conform art. 425 alin. (1) Cod contravențional, *probele sânt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluționare a cauzei.*

8. Subsecvent celor enunţate, Colegiul penal conchide că la caz nu există nici o probă ce ar dovedi vinovăţia cet. Lidia RUSU în comiterea contravenţiei incriminate.

Colegiul penal atestă că în cadrul procesului-verbal cu privire la contravenție, fapta incriminată este una vagă. Nu au fost identificate expres acțiunile de neîndeplinire a obligațiilor părintești sau îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiunilor de către Lidia RUSU, precum și prin ce anume nu și-a onorat obligațiile de părintești de supraveghere a copilului minor. Astfel elementele laturii obiective nu au fost indicate de către agentul constatator. Or, Lidia RUSU are dreptul de a cunoaște esența faptei care i se incriminează.

Colegiul penal mai menționează că esențial pentru calificare este stabilirea legăturii de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă exprimată în acţiunea de neîndeplinire a obligațiilor părintești și urmările prejudiciabile survenite, fapt care nu a fost probat în speță. Latura subiectivă a contravenţiei analizate se exprimă, în primul rând, prin vinovăţie sub formă de intenţie. Contravenţia se consideră săvârşită cu intenţie dacă persoana care a săvârşit-o își dădea seama de caracterul acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, a dorit sau a admis în mod conștient survenirea acestor urmări.

În speță, Colegiul penal nu a stabilit existența intenției directe a cet. Lidia RUSU de a nu îndeplini obligațiile de părinte. Or, la caz, nu este clar prin ce anume Lidia RUSU nu și-a îndeplinit obligațiile părintești. Astfel, Colegiul penal menționează că acțiunile cet. Lidia RUSU nu se încadrează în prevederile art. 63 alin. (1) Cod contravențional, or, în speță nu a avut loc o neîndeplinire a obligațiilor părintești ce ține de educarea copilului minor.

În această ordine de idei, Colegiul penal subliniază că deși procesul-verbal cu privire la contravenție este un act administrativ care emană de la o autoritate publică dotată cu competența de a constata și de a sancționa faptele contravenționale și se bucură de prezumția de legalitate, de autenticitate și de veridicitate, sancționarea contravențională a persoanei trebuie să fie susținută prin probe substanțiale, din care ar rezulta componența de contravenție.

Colegiul penal atestă că, la materialele cauzei, în vederea confirmării învinuirii, nu au fost anexate careva probe care ar dovedi cele incriminate cet. Lidia RUSU.

Așadar, Colegiul penal elucidează că, procesul-verbal de constatare nu poate face dovada deplină, prin el însuși, a existenței faptei, autorului acesteia și a vinovăției, acest proces-verbal fiind doar actul prin care o persoană este acuzată de săvârșirea contravenției.

Este esențial faptul că prezumția de veridicitate a faptelor constatate de agentul constatator și consemnate în procesul-verbal nu are caracter absolut, mai ales în cazul

în care din probele administrate de „acuzare” instanța nu poate fi convinsă de vinovăția „acuzatului” dincolo de îndoiala rezonabilă.

9. În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția acuzatului prin adoptarea unor soluții motivate.

Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil, în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil *(Ruiz Torija contra Spaniei, 09 decembrie1994, §29; Papon contra Franței (nr.2), dec., 15 decembrie 2001; Boldea contra României, 15 februarie 2007, §30)*.

10. Instanța de recurs explică faptul că agentul constatator are rolul de a administra probe în ordinea prevăzută de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal. Prin urmare, simpla constatare *ex propriis sensibus* a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane pe numele căreia a fost întocmit un proces-verbal contravențional.

Respectiv, atât timp cât asupra faptelor descrise în conținutul actului sunt neconfirmate prin alte mijloace de probă, în sensul dat pot plana o serie de dubii, fiind aplicabil principiu de drept *in dubio pro reo*.

Colegiul penal conchide că, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor, a ținut cont de cerințele art. art. 457-458 Cod contravențional, care prevăd examinarea cauzei contravenționale sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei.

În sensul celor relatate, instanța de recurs concluzionează că judecarea cauzei contravenționale în instanță s-a desfășurat cu respectarea prevederilor normelor contravenționale ce reglementează procedura respectivă, hotărârea cuprinzând circumstanțele constatate, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, astfel fiind dată în conformitate cu prevederile art. 462 Cod contravențional.

11. Totodată, Colegiul penal atestă că motivele indicate în dispoziția normei cuprinse la art. art. 467-468 Cod contravențional nu sunt aplicabile speței din punct de vedere al prezenței erorilor de drept și care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Din lecturarea textului hotărârii adoptate și pronunțate asupra contestației făptuitorului pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 63 alin. (1) Cod contravențional nu se reliefează împrejurarea că prima instanță a adus atingere art.6 CEDO prin prisma motivării hotărârii judecătorești, or hotărârea cuprinde circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, fiind dată în conformitate cu prevederile art. 462 Cod contravențional.

În concluzie, Colegiul penal notează că, instanța de judecată întemeiat a stabilit faptul că în prezentul proces contravențional, agentul constatator a avut o activitate insuficientă în partea ce vizează stabilirea existenței faptei contravenționale și dacă acțiunile făptuitorului întrunesc acele elemente ale contravenției prevăzute la art. 63 alin. (1) Cod contravențional.

Instanța de recurs conchide că argumentele invocate în recurs nu şi-au găsit confirmare în procesul verificării legalității în ordinea controlului ierarhic superior, motiv pentru care acesta urmează a fi respins ca nefondat, cu menţinerea fără modificări a hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 08 octombrie 2025.

12. În conformitate cu prevederile art. art. 473 alin. (1), pct.1), lit. c), 474 Cod contravențional, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,–

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat recursul agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Buiucani al DP mun. Chișinău, Tatiana ROIC, declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 08 octombrie 2025 și se menține fără modificări Hotărârea contestată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecător: **Marcel JUGANARI**

Judecători: **Adrian CERBU**

Marcel POPESCU